

บทคัดย่อ

การวิจัยเรื่อง "การศึกษาผลการสืบค้นสารสนเทศที่ใช้เทคนิคดัชนีแบบกำหนดค่าน้ำหนักที่จัดทำโดยมนุษย์" มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาผลลัพธ์ของการสืบค้นสารสนเทศ และเปรียบเทียบผลการสืบค้นระหว่างระบบสืบค้นสารสนเทศที่ไม่ใช้ดัชนีแบบกำหนดค่าน้ำหนักกับระบบสืบค้นสารสนเทศที่ใช้ดัชนีแบบกำหนดค่าน้ำหนัก ระหว่างผู้ใช้ที่เป็นนักศึกษา กับผู้ใช้ที่เป็นบรรณารักษ์ และประมวลความคิดเห็นของผู้ใช้ที่มีต่อดัชนีแบบกำหนดค่าน้ำหนัก

ผลการวิจัยสรุปได้ว่า เมื่อเปรียบเทียบผลการสืบค้นข้อมูลจากฐานข้อมูลที่ใช้ระบบดัชนีแบบกำหนดค่าน้ำหนักและแบบไม่กำหนดค่าน้ำหนัก พบว่ามีความแตกต่างกันดังนี้ (1) อัตราส่วนจำนวนรายการบรรณานุกรมที่ค้นได้และตรงความต้องการ (2) สัดส่วนรายการบรรณานุกรมที่ค้นได้และตรงความต้องการระดับมาก และระดับน้อย ต่อจำนวนรายการบรรณานุกรมที่ค้นได้และตรงความต้องการรวมทุกระดับ (3) จำนวนคำดัชนีที่ใช้สืบค้น (4) สัดส่วนรายการบรรณานุกรมที่สืบค้นได้และผู้ใช้ได้ดูรายการ และ (5) ความพึงพอใจของผู้ใช้ต่อระบบสืบค้นสารสนเทศ

เมื่อเปรียบเทียบผลการสืบค้นจากฐานข้อมูลที่ใช้ระบบดัชนีแบบกำหนดค่าน้ำหนักและแบบไม่กำหนดค่าน้ำหนักระหว่างผู้ใช้ที่เป็นนักศึกษา กับผู้ใช้ที่เป็นบรรณารักษ์ พบว่ามีความแตกต่างกันดังนี้ (1) จำนวนคำดัชนีที่ใช้สืบค้น ในกรณีการสืบค้นจากฐานข้อมูลที่ใช้ระบบดัชนีแบบไม่กำหนดค่าน้ำหนัก (2) สัดส่วนความสอดคล้องกันระหว่างรายการบรรณานุกรมที่ตรงความต้องการ และความต้องการดูเอกสารฉบับจริงในทุกระดับเดียวกันบางระดับ และ (3) สัดส่วนรายการบรรณานุกรมที่สืบค้นได้และผู้ใช้ได้ดูรายการ

ความคิดเห็นของผู้ใช้ที่เป็นนักศึกษาและผู้ใช้ที่เป็นบรรณารักษ์ที่มีต่อระบบดัชนีแบบกำหนดค่าน้ำหนักที่แบ่งเป็น 3 ระดับ และต่อศัพท์ดัชนี พบว่ามีความพึงพอใจระดับสูงโดยไม่มี ความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ผู้ใช้ที่เป็นนักศึกษาและผู้ใช้ที่เป็นบรรณารักษ์ส่วนใหญ่ เห็นว่าจำนวนระดับที่เหมาะสมที่สุดคือ 3 ระดับ และต่างมีความเห็นเหมือนกันว่าควรใช้เกณฑ์ กำหนดค่าน้ำหนักดัชนีคือ ดัชนีมีความชัดเจนตรงกับเนื้อหาในบทความ คำดัชนีเป็นคำที่ตรงกับคำที่ผู้แต่งใช้ ปริมาณเนื้อหาข้อมูลในบทความ วิธีการเขียนและการนำเสนอบทความ และ ความสั้นยาวของบทความ ตามลำดับ